

Ressò de Montbau

Revista
independent
d'Horta Guinardó
Número 7
Any 3 Època IV
Desembre 2019

SUMARI

ARQUITECTURA

*Las pelotas de
Porcioletos*

POESIA

*Novela de Sergio
Soler Cases*

HARMONIA

*Gent del barri: el
passejador de gossos*

*Fora de la Maleta:
Caudete de las
Fuentes*

There is no planet B

*Processos
participatius*

*Barcelona: Prou
cotxes?*

URBAN SKETCHING

Bústia oberta

RESSÒ DE MONTBAU
Revista independent
d'Horta Guinardó
Número 7
Any 3 Època IV
Abril 2019

**DISSENY GRÀFIC
I MAQUETACIÓ**

Jordi Selma
Guille Garcia
DBcoop, sccl

NOTA DE LA REDACCIÓ

La responsabilitat dels articles i les opinions publicats correspon de manera única i exclusiva als seus autors.

EQUIP DE REDACCIÓ

Guille Garcia
Neus Moyano
Núria Planchart
Aleix Porta
Anna Roman
Marta Sánchez
Narcís Serrats

**PUBLICITAT I
ESPONSORITZACIÓ**

Narcís Serrats
639 77 13 62
associacioveinsmontbau@
hotmail.com

DIPÒSIT LEGAL
B-18795-2017

ISSN
2565-1706

IMPRESSIÓ

DBcoop, sccl

COORDINACIÓ

Neus Moyano

**COL·LABORADORS
HABITUALS**

Tony Mateo i
Cristina Puigdomènech:
Associació de Veïns

Jordi Díaz, Guille Garcia
i Tomás Muniesa:
Ciència, tecnologia

Fernando Marzá:
Arquitectura

Aleix Porta:
Fotografia

EDICIÓ I CORRECCIÓ

Marta Hernández Pibernat

CARTES DELS LECTORS

Si voleu col·laborar en la revista, fer-nos arribar comentaris, queixes, fotos antigues o curioses del barri, etc., us podeu posar en contacte amb nosaltres mitjançant l'adreça de correu electrònic info@ressomontbau.cat i el telèfon de l'Associació de Veïns, 639 77 13 26

**DISTRIBUCIÓ DE
LA REVISTA**

La revista es distribueix gratuïtament a casa vostra. A més a més la podeu trobar a la Biblioteca Albert Pérez i Baró, al Local Social i a la Sala Polivalent de Montbau.

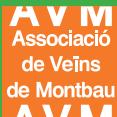
TELÈFONS D'INTERÈS

Associació de Veïns
93 428 29 34
CAP Sant Rafael
93 428 95 41
Farmàcia Esplanada
93 428 27 29
Farmàcia Esquerrà
93 428 39 95
Farmàcia Ortopèdia
Montbau
93 428 01 94

PORTADA

Els veïns de Montbau reben el XXXIII premi Horta Guinardó

Amb la col·laboració de

Ajuntament de
Barcelona

Districte
d'Horta-Guinardó

ÍNDEX

EDITORIAL

Fins aviat

per Anna Roman

04

ARQUITECTURA

Las pelotas de Porcioletos

per Neus Moyano

05

POESIA

Asuntos legales

per Sergio Soler Cases

09

HARMONIA

Gent del barri: El passejador de gossos

per Núria Planchart

11

There is no planet B

per Anna Roman

Dibuix de Jani Andrés

12

Processos participatius

per Núria Planchart

15

#FotoMontbau: La colla de Diables de

Montbau, per Lucía Gómez Serra

16

Fora de la maleta: Caudete de las Fuentes

per Marta Sánchez

18

Barcelona: Prou cotxes?

per Laia Planchart Ramos

21

Urban sketching a la Festa Major de Montbau

per Neus Moyano

23

NOTÍCIES

24

AGENDA

29

BÚSTIA OBERTA

El futuro de la atención a la gente mayor

per Neus Moyano

30

Fins aviat

Ja han passat més de dos anys des que una tarda de primavera ens vam reunir uns quants amics i coneguts amb la innocent/ingènua il·lusió de posar en marxa la revista del barri, de reeditar el mític *Ressò de Montbau* amb un disseny i un format nous.

En aquella primera trobada, i en les que la van seguir, hi regnaven la il·lusió, l'optimisme, les ganes, els nervis i la responsabilitat d'ofrir al barri una revista de qualitat tant en la forma com en el contingut. Teníem clar el que volíem i sobretot el que no volíem. Hauríem de deixar de banda les nostres pors i inquietuds per oferir un producte diferent: inclusiu, obert, imparcial, actual...

Després de tots aquests mesos i set números de la revista, no podem estar més satisfets del que hem aconseguit. Hi ha hagut queixes, desacords i moments tensos, però tot plegat també ens ha permès descobrir que el nostre barri té una història i un patrimoni cultural i artístic increïble, que hem de preservar i valorar.

I que els seus jardins i el moviment a les seves placetes donen al barri una vida i una qualitat humana úniques.

Al barri hi tenim persones anònimes i meravelloses que han compartit amb nosaltres les seves vivències i ens han regalat bocins d'històries i records molt

personals. Moltes gràcies a tothom per haver confiat en nosaltres, per haver-nos regalat una petita part de vosaltres, per haver fet que ens sentíssim encara més orgullosos, si és possible, de Montbau i la seva gent.

L'equip del *Ressò* necessita, com la resta d'entitats del barri (i del país), fer balanç d'aquests mesos i veure què passarà amb el seu futur.

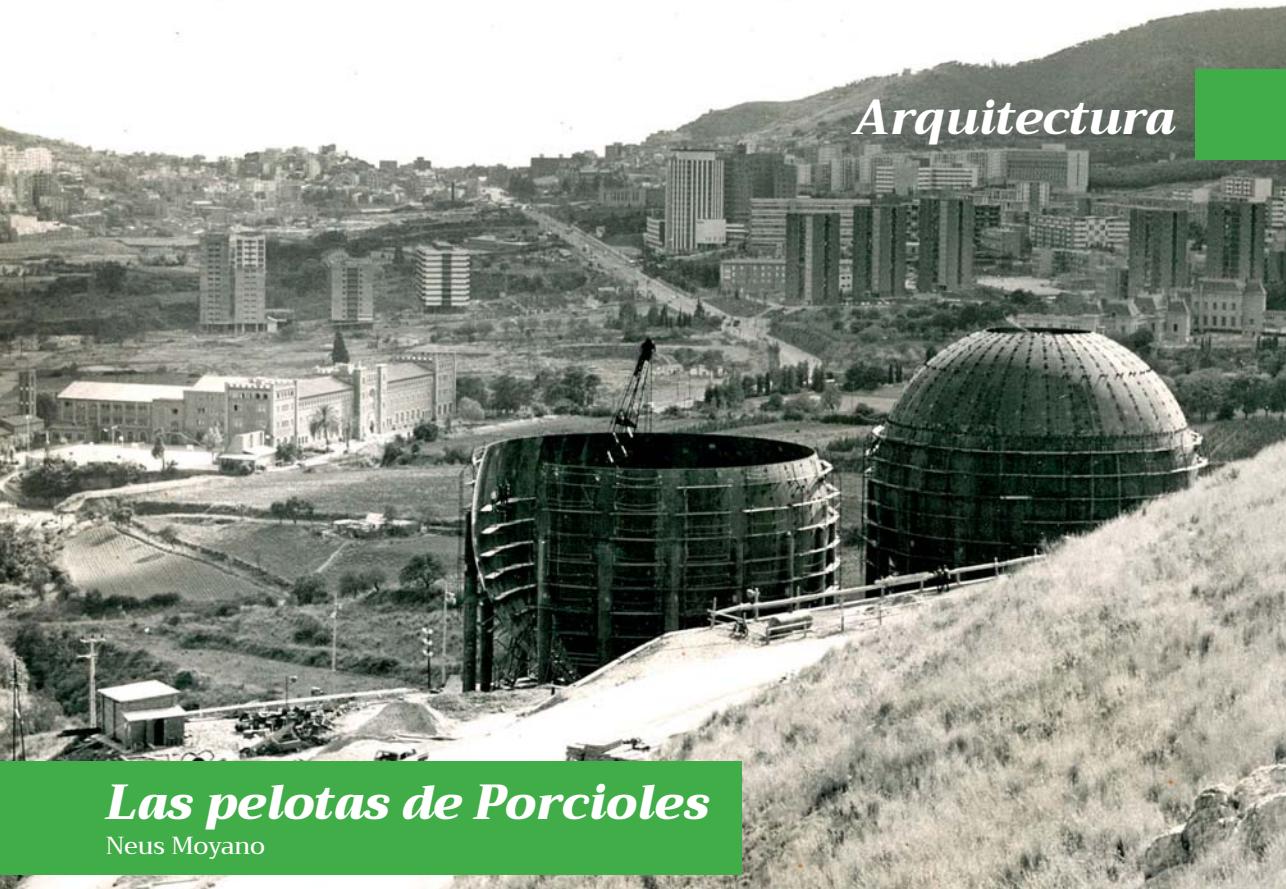
Hi haurà continuïtat del *Ressò*? Amb el mateix format? Amb el mateix equip de redacció? És moment de replantejar-nos si aquesta eina de comunicació us arriba com voldríem, i si podem, i volem, seguir-li dedicant el temps i l'energia que mereix.

És temps de pausa i reflexió.

Encara no sabem si aquestes línies són un adeu o simplement un fins aviat. El temps ho dirà.

En tot cas, volem agrair-vos de nou a tots, veïns i veïnes, nouvinguts, persones de pas, botiguers, comerciants, joves, grans, menuts, entitats, institucions, professionals..., haver-nos obert casa vostra.

I des de aquí expressem un agraïment especial al Narcís perquè, com sempre, sense el seu entusiasme i la seva perseverança, a Montbau moltes coses no es farien, i als incondicionals Aleix, Núria, Guille, Marta, Anna i Neus, l'ànima de la revista!!

Las pelotas de Porcioles

Neus Moyano

La construcción de los depósitos de gas, 1967.

Foto: Carles Capdevila, Arxiu Municipal del Districte d'Horta-Guinardó

A principios de los años 1970 Barcelona se despertaba a menudo con el sobresalto de las explosiones de gas. El 6 de marzo de 1972, en la calle Capitán Arenas de Barcelona se hundieron diez pisos de una casa y murieron 18 personas. La causa: una explosión de gas natural, aunque los hechos nunca llegaron a esclarecerse del todo y se habló incluso de terrorismo de ultraderecha. Nuevamente, el 30 de octubre de 1972 se hundieron tres casas en la calle Ladrilleros de Barcelona por una explosión de gas; se registraron 14 muertos y 17 heridos. El 11 de enero de 1973 hubo un muerto y siete heridos en la calle Consorts Sans Bernet de Horta, y nuevamente, el 25 de diciembre de 1973, hubo cuatro muertos en el Club de

Tenis Andrés Jiménez de Barcelona por una explosión causada por un escape de gas. En 1975, 1976 y 1978 se produjeron otros accidentes relacionados con el gas, que culminaron en el gran desastre de los Alfacs, en Tarragona, a causa de la explosión de un camión cisterna cargado de polipropileno.

Recuerdo haber vivido de pequeña el terror que producían las conducciones de gas natural que se estaban empezando a instalar en Barcelona. En este contexto, los vecinos del barrio de la Font del Gos, cerca de la carretera de Horta a Cerdanyola y de los barrios de alrededor, estaban sometidos a la amenaza de dos enormes depósitos que Catalana de Gas había construido, con dudosa autoriza-

ción, en la época de Porcioles. Dudosas porque los terrenos de la Font del Gos habían sido recalificados como «ciudad jardín semiintensiva», en virtud de lo cual se estaban derribando las viviendas de autoconstrucción que allí habían levantado los vecinos y que todavía persisten, ahora ya legalizadas.

De 1967 a 1986 dos enormes depósitos de 27,5 m de diámetro, pertenecientes a Catalana de Gas, fueron parte del paisaje de Vall d'Hebron. Esos depósitos enseguida fueron bautizados con el sobrenombre de «las pelotas de Porcioles», por las narices que le puso el alcalde a autorizar semejante construcción. A final de los 80 dejaron de funcionar como depósitos de gas; empezaba entonces la lucha de los vecinos por su desmantelamiento. En la reivindicación participaron tanto la Associació de Veïns d'Horta

El ayuntamiento de Maragall y el distrito se plantearon reutilizar las bombonas como complejo lúdico

como otros colectivos ecologistas y de defensa de Collserola.

Pero llegaba la época olímpica y desde el ayuntamiento de Maragall y el distrito se plantearon reutilizar las bombonas como complejo lúdico. Se hicieron acciones artísticas como la que realizó Genís Cano, poeta de la contracultura catalana y profesor de la UAB, junto a los hermanos grafiteros Los Rinos y una jovencísima Fura dels Baus, y en la que se pinta-

FARMÀCIA - ORTOPÈDIA MONTBAU

Maite Pérez Sánchez

PLANTILLES - CADIRES DE RODES
FAIXES - LLITS - BASTONS

Roig i Solé, 7 (al costat de Res. Vall d'Hebron)
08035 BARCELONA

Tel. 93 428 01 94 - 654 024 765
e-mail: perez.sanchez1@cofb.net

Pintada en la carretera de Cerdanyola, 1967.

Foto: Carles Capdevila, Arxiu Municipal del Districte d'Horta-Guinardó

ron unos enormes ojos en cada una de las bolas. Según los testigos, los actores de la Fura se descolgaban con cuerdas por los depósitos tirando pintura. Corría el año 1987 y era, según el periodista Huetas Clavería, una especie de homenaje al poeta Joan Brossa, vecino del Guinardó. En algún momento de la euforia olímpica

se planteó hacer allí una macrodiscoteca. Pero no hizo falta, porque los depósitos empezaron a desmantelarse en el año 1992, y el homenaje a Joan Brossa se materializó en la instalación que empieza con la letra A que preside la entrada al velódromo de Vall d'Hebron. Por cierto, fue la primera escultura pública del gran poeta.

LES DESEAMOS

Felices Fiestas

FORNERS & PASTISSERS PUIG

Obrador Propi des de 1916

FORN MONTBAU (l'Obrador)
C/ Àngel Marqués 14-18 | 93 428 26 86

FORN JOANIC
C/ Escorial 6 | 93 284 95 71

FORN l'ESPLANADA
P/V/ Esplanada Montbau 1 | 93 427 57 25

FORN VALL d'HEBRO
C/ Ventura Rodríguez 2 | 93 428 19 95

8€

Trobareu la gorra als comerços i espais del barri

Restaurant Ginesta	Cansaladeria Joan
Pastisseria Arregui	Super Cesana
Forn-Pastisseria Puig	Farmacia Maite
Farmacia Esquerrà	Fleca Montserrat
Biblioteca	Local Social
Quiosc Montbau Papers	Bar La Terrasseta
Espai Social La Pedrera	CEM Mundet. ACELL.
La Casa Dels Xuklis (AFANOC)	

WWW.POSATLAGORRA.ORG

Asuntos legales

Sergio Soler Cases

Foto: Sergio Soler Cases

Sergio Soler, conocido en el barrio por su trabajo en el Mercat de la Vall d'Hebron, nos presenta el primer capítulo de su primera novela de misterio. Esperamos muchas más.

Me senté como cada mañana frente al ordenador. Empecé a leer los correos. La mayoría era propaganda y no me molesté en leerlos siquiera. Entre todos aquellos había uno de mi jefe. Traía por título urgente, así que lo abrí rápidamente.

Buenos días Ángela.

Tengo una gran noticia. Esta mañana he recibido un correo comunicándome que Don Mauro estaría dispuesto a concedernos una entrevista. Y he pensado en ti dada tu amplia capacidad.

Así que, sin más rodeos, nos ha citado mañana a las doce del mediodía en su man-

sión para responder a todas nuestras preguntas.

Sé puntual ya que no le gusta perder su tiempo. No desaproveches esta oportunidad. Sé que lo harás bien.

Cordialmente.

Arturo Ortiz Jiménez

Director de "La voz que nunca cesa"

—¡No me lo puedo creer! Don Mauro, una de los mafiosos con más renombre que ha existido en nuestra ciudad nos concede una entrevista y ¡el jefe piensa en mí!

Después de ducharme, peiné mi largo pelo rizado y me vestí con algo informal: unos pantalones cortos y una camiseta de tirantes con una gorra color fucsia. Era una cálida mañana de primavera. Me puse las gafas de sol y llamé a Silvia para tomar algo.

Asuntos Legales

2^a
Edición

Sergio Soler Cases

Avant
Revista Negra

El bar donde habíamos quedado estaba a unos quince minutos, así que decidí ir dando un paseo. Cuando llegué la terraza estaba llena. Vi que alguien me hacía señas con el brazo desde una de las mesas. Al reconocerla le respondí con una sonrisa.

Silvia era una chica rubia y vestía ropa con bastante colorido, similar a la de los jipis. Habíamos sido compañeras en la universidad. Trabaja en una revista de opinión que se llama "El color de la vida" y en la que se incluían cartas de los lectores sobre temas de actualidad.

Un camarero se acercó para tomarnos nota. Pedimos dos refrescos.

—Qué bien te veo —dijo mientras la miraba de arriba a abajo—. Se te ve muy guapa.

—A ti también se te ve muy bien. Tenía ganas de verte, que con tanto trabajo casi no podemos quedar.

—¿Sabes quién es Don Mauro?

—Claro que sé quién es Don Mauro. Creo que no hay persona en esta ciudad que no lo sepa. Es un hombre muy mis-

terioso —se apresuró a afirmar—. Nadie sabe a ciencia cierta cómo es.

—El mismo. Pues bien, esta mañana he recibido un correo de mi jefe diciéndome que al final... ¡Nos ha concedido una entrevista! Y lo más fuerte de todo, es que ha pensado en mí para realizarla. ¿Te lo puedes creer?

—¡Eso es genial! Es una noticia estupenda. Piensa que realizar esta entrevista te puede catapultar al éxito, por ser el primer periódico al que concede una y tú la primera persona que la realiza. Sé que eres toda una profesional y que no te irá mal. Así que te deseo mucha suerte —sonrió.

—Lo sé. Gracias. ¡Qué nervios! —dije sin parar de moverme en la silla ni de dar golpecitos con el pie en el suelo.

—¿A qué hora es la entrevista?

—En el correo pone que es mañana a las doce. Pedía que fuera puntual, ya que al parecer no le gusta esperar—bebí un trago del refresco y luego proseguí explicando todo—. Esta tarde prepararé las preguntas. Piensa que es una persona que infunde mucho respeto. Espero estar a la altura.

—Ya verás como todo irá bien. Eso tengo por seguro —dijo Silvia esbozando una sonrisa para tranquilizarme.

Silvia sacó el móvil y pude comprobar que era el último modelo que habían sacado al mercado: El milenio quince.

—¡Son las dos! Cómo pasa el tiempo cuando uno está a gusto —dijo Silvia.

Nos despedimos abrazándonos. Nos deseamos un buen día y cada una siguió por su camino.

Regresé a casa con una amplia sonrisa en la cara después de haber pasado la mañana con una buena amiga. Me detuve un momento en un escaparate y me miré en el reflejo.

«Pero qué guapa soy y que suerte qué tengo».

El passejador de gossos

Núria Planchart

Tots hem vist el Mario per Montbau, sempre陪伴 per un munt de gossos. El Mario viu a Sant Genís. De ben jove es va treure el títol d'ensinistrator, tot i que va estar força anys treballant de cuiner en l'àmbit de l'hostaleria. Quan va reunir alguns estalvis es va formar per especialitzar-se en trastorns de la conducta. Aleshores va fer reeducació de gossos en domicilis particulars. En aquestes sessions va detectar la dificultat de molts propietaris per oferir els passeigs necessaris als seus animals, i a partir d'aquí va començar a prestar els seus serveis en aquest sentit.

Actualment el Mario passeja uns 21 gossos en total. La majoria de clients són persones grans, però també hi ha persones que, pel seu horari laboral, necessiten aquesta ajuda per cobrir la necessitat de passeig i esbarjo dels seus animals. El Mario es posa a treballar a les 5.30 del matí i acaba a les 9 del vespre (amb un descans a mig matí), per poder atendre tots els animals. Acostuma a caminar uns 13 km diaris entre que recull els gossos i els torna tots. També ens explica que els dies de pluja compliquen molt la feina, que intenta fer amb la mínima remullada possible. El seu objectiu és que els animals passegin, però també oferir-los un espai on pugui esbargir-se i jugar i que tornin a casa ben cansats.

El Mario passejant els gossos. Foto: l'autora

Un gran nombre dels gossos que passeja es van iniciar amb ell en les sessions de reeducació, que actualment ja no fa. Cada cop que un altre gos s'afegeix al grup, hi ha una feina prèvia de conèixer el nou animal i veure com s'hi pot adaptar. Primer el passeja amb els seus propis gossos, que coneix perfectament, i després amb la resta del grup. El Mario ens explica que, amb els gossos més complicats, el

grup també fa una funció educativa molt interessant per a un animal que en el seu àmbit natural viuria en bandada.

El Mario remarca que li agrada molt la feina que fa. Ja des de petit jugava amb els gossos que trobava al carrer i que no teni-

en amo, i sent que aquell joc s'ha convertit en una feina prou gratificant. Ens diu que els gossos són transparents, autèntics i simples en la relació que estableixen, i que, a diferència dels humans, són de plena confiança.

There is no planet B

Anna Roman

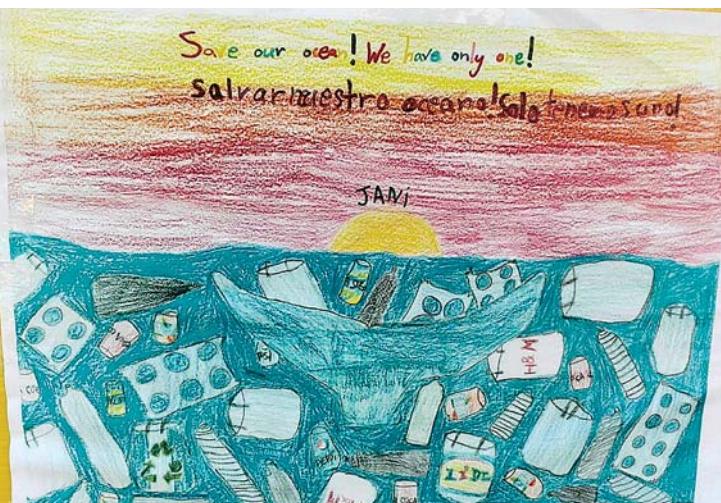
**Solo después de que se haya cortado el último árbol.
Solo después de que el último río haya sido envenenado.
Solo después de que se haya pescado el último pez.
Solo entonces descubrirás que el dinero no se puede comer.**

Ja no serveixen excuses, tots podem actuar i ho hem de fer, tots podem donar exemple i ho hem de fer, tots podem educar i hem d'acompanyar els més joves perquè adoptin un estil de vida més sostenible, respectuós i amigable amb l'entorn.

Ja no tenim marge i si no som conscients de la repercussió que té cadascuna de les nostres accions, tant a nivell individual com collectiu, aquest sistema actual, consumista, capitalista i individualista, es carregarà el més preuat que tenim. I en serem els únics responsables.

Us convidem a seguir l'exemple de la Jani, una alumna de l'escola Baloo que va decidir compartir amb la resta del barri el seu dibuix-denúncia sobre l'estat dels nostres mars. I ho va fer per tal de conscienciar les persones de la importància de recollir i reciclar el plàstic perquè no acabi contaminant aquest recurs natural tan valuós per a la vida del planeta com són els mars i oceans.

Aquest dibuix-denúncia es va trobar penjat a la porta de l'Associació de Veïns.

Dibuix de Jani Andrés, de 10 anys

VOLS SER DIABLE?

*Busquem nous integrants
per la nostra Colla! Tots/es
sou benvinguts/des a fer
barri amb nosaltres*

Escriu-nos a: **diablosdemontbau@gmail.com**
o al **607 23 10 84**

MÉS
Disseny
Aïllament
Seguretat

Fabricació de tot tipus de finestres
Tancaments metàl·lics
Persianes, mosquiteres, reixes
Motorització
Mampares de bany

Oficina/Taller: L'Harmonia, 11
08035 Barcelona
www.sanklar1.com
sanklar1@gmail.com

Tel: 93 428 29 52

Tocinería i xarcuteria de qualitat.
Gran selecció de **vins** embotellats i granel.

Mercat Canyelles - Parada 30 - 31 / Carrer Carles Soldevilla 08042 Barcelona
telf 934 277 811 - 607 231 084

Processos participatius

Núria Planchart

*D*ecidim Barcelona és una plataforma digital des d'on es pot participar en la presa de decisions mitjançant els processos participatius de la ciutat. A través de *Decidim Barcelona* es poden visualitzar els processos participatius que es duen a terme a tot Barcelona. Qualsevol persona pot entrar a la pàgina i veure quins processos estan oberts i la seva evolució.

Per participar-hi cal registrar-se, i per fer-ho es pot crear un compte nou o utilitzar-ne un que ja es tingui, ja sigui de Google, Twiter o Facebook. Hi pot participar qualsevol persona. Després de registrar-se es poden veure els processos, que estan classificats en «Destacats», «Actius» i «Passats», amb tota la documentació relacionada de cadascun.

Si s'està registrat a la plataforma s'hi pot participar activament. La manera més bàsica de participar-hi és la de «seguir», mitjançant la qual es reben notificacions a mesura que avança el procés i es pot estar al dia de la seva evolució.

Un cop registrats es pot accedir a un procés concret i veure en quin moment està. Tots els processos passen per diferents fases: Informació, Debat, Retorn i Seguiment. En cadascuna d'aquestes fases hi ha diferents mecanismes i espais de participació.

En la majoria dels processos hi ha tres maneres diferents de fer-hi aportacions: a través dels debats digitals (debats que te-

nen lloc a través de la plataforma, en els quals es poden fer aportacions o valorar les aportacions dels altres); a través de les trobades presencials (sessions a les quals cal apuntar-se i acudir-hi o simplement es poden veure els documents que han generat); i també hi ha la possibilitat de fer propostes pròpies i valorar propostes fetes per altres persones a través de la plataforma.

Hi ha tres maneres de fer aportacions: a través dels debats digitals, presencialment i a través de la plataforma

Així doncs, és una plataforma que ens permet participar en aquells temes de ciutat i/o barri que estan en un estadi de participació.

El 17 de setembre, en la Comissió de Seguiment del Barri de Montbau, es va informar de l'espai que s'ha habilitat a la plataforma per al Consell de Barri de Montbau. En aquest espai es poden presentar les candidatures per a l'elecció del nou vicepresident del Consell de Barri i la renovació de la Comissió de Seguiment.

Tenim doncs a l'abast una nova eina per participar en les decisions que afecten diferents aspectes del barri.

Poesia

#FotoMontbau

La colla de Diables de Montbau, per Lucía Gómez Serra

Panorámica de Caudete

Caudete de las Fuentes (Valencia)

Marta Sánchez

Año tras año, ni que sea por unos días, nos organizamos para ver a la familia, a sus gentes, sus rincones, sus tradiciones. Año tras año volvemos «al pueblo».

Durante mi infancia viajábamos todos los veranos en el Seat 850 que tenía por aquel entonces mi padre. Mi hermano y yo dormidos, pies con cabeza en el asiento de atrás. Las ganas de ir al pueblo podían más que las ocho horas de viaje sin aire acondicionado.

A 86 km de Valencia, pasado Requena, San Antonio y Utiel, llega el nuestro: Caudete de las Fuentes. Y así era como lo vivíamos: pasábamos un pueblo y otro y otro y, por fin, mirábamos fijamente la luna delantera del coche para no perder-

nos la imagen del campanario que asomaba tras la última curva, las primeras casas, el cartel con el nombre de mi pueblo. Una sonrisa se nos dibujaba en la cara.

Soy Marta *la Grilla*, porque ¿quién no tiene mote en su pueblo? Pues todo el que tiene pueblo, lleva asociado un mote. Y nuestra familia es la de los Grillos... Debe ser que somos muy escandalosos....

Caudete de las Fuentes es tierra de vinos y almendros. Solo unos pocos mayores trabajan aún en el campo. Los jóvenes han ido emigrando, buscando nuevas oportunidades en pueblos más grandes, o en Valencia, Madrid y, como nuestra familia, Barcelona.

Conservan un patrimonio íbero en perfecto estado, que puede visitarse en un

itinerario cultural. Han modernizado su biblioteca, en la que, además de libros, tienen unos ordenadores para que los chavales puedan jugar en línea.

El invierno es durillo en Caudete. Las amas de casa se reúnen para tejer mantequerías, mientras que los jubilados juegan al dominó en el bar.

En verano es diferente; la piscina, el mercadillo y la compra son las actividades matinales más habituales. Por la tarde, cuando el sol ya no quema el asfalto, todos se arreglan para ir «al paseo»... Y paseo arriba, paseo abajo, hablan los unos con otros, critican a un tercero sin piedad, y a la vuelta de la siguiente ronda se juntan con este y se van todos a tomar unas cañas, o a beber agua de la Fuente Chica, que hoy en día aún echa agua.

La primera semana de agosto se celebran en Caudete las Fiestas de la Confrater-

nidad. Fiesta grande donde las haya. Reconocidas por los pueblos de los alrededores, ¡todo el mundo va a las fiestas de Caudete! Es una semana de continuas actividades, para mayores, para edades medias, para jóvenes y para los más pequeños. Orquesta musical cada noche, de mínimo siete componentes... (Hay que dejar el listón bien alto, que pronto vienen las fiestas del pueblo de al lado y no pueden ser mejores.)

La Banda de Música El Ángel acompaña a las reinas de las Fiestas (hay dos, la infantil y la mayor) y a su corte de honor en el pasacalles. Tractores adornados como carrozas, niños y mayores disfrazados, caramelos, confeti... Todo ello amenizado por Paquito el Chocolatero.

Cuando llegas al pueblo eres «la forastera», y los cambios corporales se hacen más visibles de un año para otro a partir de ciertas edades, y con ellos vienen los

La Llaminera

Restaurant

ligoteos. El primer amor, el primer beso, el primer cigarrillo... Ay, qué recuerdos.

Claro, es que yo venía de «la capital». Y la libertad, los horarios que se tienen en Barcelona con doce o trece años no tienen nada que ver con los del pueblo. Año tras año, la hora de llegar a casa era cada vez más permisiva... ¡Ya vendrían los tiempos de reclusión en invierno!

Salir por la noche, llegar a casa de día para coger la toalla y dormir en el césped de la piscina municipal, solo unas horas, porque antes de comer había que ir a alguna actividad programada que no nos queríamos perder. Ya dormiríamos a la semana siguiente. Y así cada día, mientras duraban las fiestas y año tras año.

Cuando tuve a mis hijos y ya regresábamos a casa, miraban por la luna trasera del coche hasta que desaparecían el campanario, las últimas casas y el cartel con el nombre del pueblo y se quedaban dormidos, deseando que pasara el invierno y

volviéramos a Caudete. Y cuando te haces mayor, el pueblo es la mejor medicina. Es donde quieras estar, paseo arriba, paseo abajo, un trago de agua de la Fuente Grande y una partida de dominó. Familia, amigos, tranquilidad. Y si llueve, quizás salgas a coger a caracoles, quizás no, da igual. No hay horarios, no hay prisa.

Barcelona: prou cotxes?

Laia Planchart Ramos

L'augment de la contaminació a la ciutat de Barcelona ha estat un tema molt present en la societat durant els últims anys. Ara l'ajuntament hi pren partit aplicant una sèrie de mesures restrictives per als vehicles més contaminants.

L'objectiu és reduir l'emissió de gasos contaminants com el diòxid de nitrogen (NO_2) o les partícules disperses anomenades PM10. L'Agència de Salut Pública de Barcelona estima en 350 els morts a Barcelona el 2018 a causa de la contaminació.

Vehicles afectats

Les restriccions afectaran els vehicles matriculats abans del 2003, que no podran circular per la Zona de Baixes Emissions (ZBE) establerta.

Aquesta zona, de més de 95 km², correspon als límits territorials inclosos entre la Ronda de Dalt i la Ronda Litoral. Les àrees de Barcelona que queden excloses de la ZBE són la Zona Franca, el barri de Vallvidrera, el Tibidabo i les Planes. Els municipis més pròxims a la capital que s'hi inclouen parcialment són l'Hospitalet, Esplugues, Cornellà i Sant Adrià de Besòs.

I com afecta això el barri? Montbau també entra en la Zona de Baixes Emissions, per la qual cosa els veïns s'hauran d'adaptar a la nova normativa.

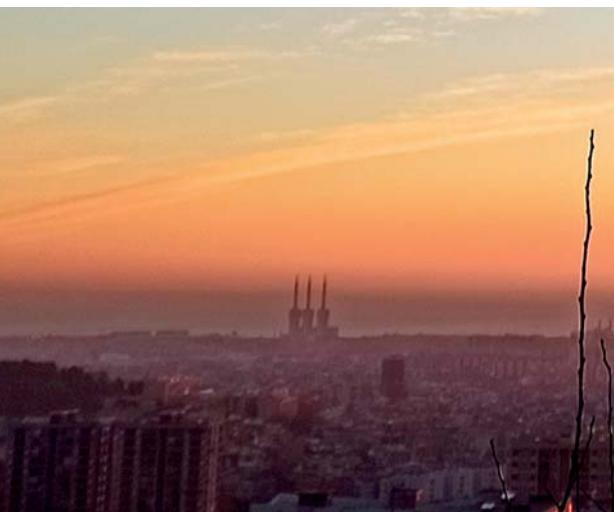
Aquesta ordenança entrarà en vigor l'1 de gener del 2020. Les restriccions s'aplicaran els dies feiners, és a dir, de dilluns a divendres, de les 7 del matí a les 8 del vespre.

Polèmica

Barcelona és una ciutat de destí per a molts turistes que hi arriben en avió i en creuers gegantins que semblen verdaderes ciutats flotants. I per això hi ha molta gent que es pregunta: «Realment són els cotxes o les motos els que més contaminaen, tenint aquests creuers aparcats al port durant dies?» I la polèmica ve de si és just vetar la circulació als vehicles de la ciutat, mentre que els avions i els creuers segueixen emetent gasos tòxics sense cap tipus de penalització.

L'Associació PARC (Plataforma d'Afectats per les Restriccions Circulatòries) lidera les protestes dels ciutadans afectats, que exigeixen que s'implantin mesures per millorar la qualitat de l'aire, però que estan en desacord que només siguin alguns particulars els qui s'hagin de sotmetre a aquestes restriccions. No tothom té els recursos econòmics necessaris per comprar-se un altre vehicle, ni tan sols de segons mà, asseguren. Per altra banda, es queixen que el govern no ha donat cap solució ni subvenció per poder adquirir un vehicle menys contaminant.

Barcelona des de les Casetes Blanques.
Foto: Victoria Moyano

Sancions

Tots aquells vehicles de circulació restringida que circulin per la ZBE fora de l'hora-ri en el qual se'ls permet fer-ho es podran enfocar a sancions econòmiques, que aniran en funció de la gravetat de l'incompliment. Les sancions més lleus oscil·laran entre els 200 i els 400 euros, i les més greus podran arribar des dels 1.000 fins als 1.800 euros.

CATEGORIES

La Direcció General de Trànsit (DGT) ha establert una classificació dels vehicles que circulen per la ciutat, amb l'objectiu de distingir quins tindran accés a la Zona de Baixes Emissions i quins no, en funció del seu potencial contaminant. Hi ha cinc categories diferents.

La primera categoria és la B (etiqueta groga), que inclou turismes lleugers i és el distintiu dels vehicles més contaminants (Euro 3/III o dièsel Euro 4/IV). Seguidament, la C (etiqueta verda), que correspon a turismes lleugers amb un potencial de contaminació inferior (6/VI o dièsel Euro 6/VI). La C ECO (etiqueta verda i blava) és bàsicament per a vehicles híbrids no endollables, que funcionen amb gas líquat o amb gas natural comprimit. Per últim, la categoria de zero emissions (etiqueta blava) és per a vehicles elèctrics, híbrids o de pila de combustible.

Els vehicles sense distintiu ambiental són els més afectats, ja que superen el nivell màxim d'emissió de partícules contaminants requerit per la ZBE i per tant no hi poden circular en l'horari establert.

Per saber des de casa mateix quin tipus de restricció afecta el nostre vehicle, podem consultar el web ajuntament.barcelona.cat/qualitataire/ca; posant-hi el número de matrícula sabrem quin és el distintiu que ens correspon.

Veïns i veïnes del barri a l'activitat de la Festa Major.

Urban sketching a la Festa Major de Montbau

Neus Moyano

El 5 d'octubre, en el marc de la Festa Major del barri, la Lucía Gómez, una veïna que és professora d'*urban sketching*, va conduir una sessió de dibuix de paisatge al Pla de Montbau.

L'acte el va organitzar la Sala Polivalent. Animem a tothom a practicar aquesta activitat de dibuix de paisatge urbà tan gratificant, per desenvolupar la nostra creativitat.

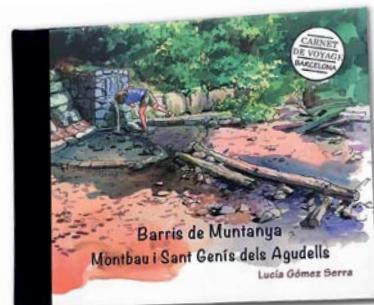

Nova junta de l'Associació de veïns de Montbau

S'ha constituït aquest mes d'octubre passat. Estarà formada pel seu president Narcís Serrats, i el tresorer Paco del Castillo, Eva Caro, secretària, i els vocals Natalio Vera, Sergio Latorre i Cristina Puigdomènec. També s'han constituït les següents comissions: Xenxo Dueñas a seguretat, Esther Peña a Cultura, Emma Seligat i Anna Roman a la comissió de Festes. Els desitgem molta sort en aquesta nova etapa, i recordem que la responsabilitat del bon funcionament del barri és cosa de tots i totes.

Barris de Muntanya. Montbau i Sant Genís dels Agudells

És el nou llibre carnet de dibuixos de l'artista montbauenca i col·laboradora de la revista Ressò Lucía Gómez Serra. A la venda a partir d'aquest desembre. Per fi es reconeix com de bonics són els nostres barris. Un excellent regal per amistats i visitants.

Coneixes els productes solidaris de La Casa dels Xuklis?

A la venda en establiments i comerços del barri!

Tel.: 932 37 79 79

www.afanoc.org · www.lacasadelsxuklis.org

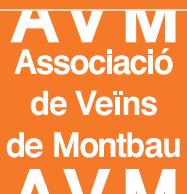

FES QUE EL BARRI CREIXI

FES-TE SOCI/A!

Perquè tenim moltes coses a millorar amb tu
apunta't i participa de la vida del barri

T'ESPEREM!

Contacta amb nosaltres:

Telèfon 93 428 29 34

associacioveinsmontbau@gmail.com

www.veinsmontbau.org

SOM L'AGÈNCIA DEL BARRI T'AJUDEM A VENDRE O LLOGAR EL TEU PIS

\ venda \ lloguer
\ administració de finques

Assessors\

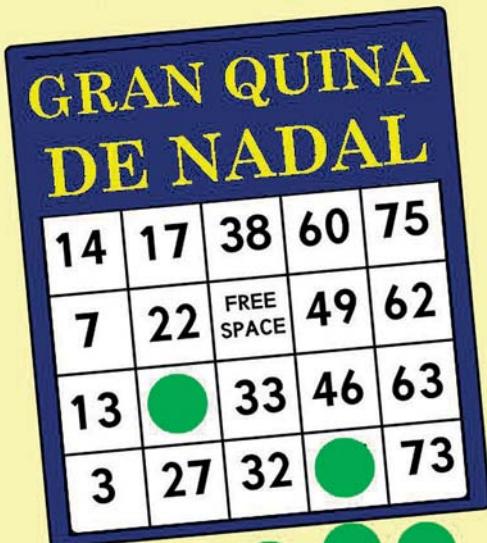
serveis immobiliaris

931 896 434

\ assessorsbcn.com

Diumenge
22
desembre
19:00h

10 € PER OPTAR AL
SORTEIG DE 26 LOTS
DE NADAL:
**Televisors , paneres,
pernils, cava, vi i
lots sorpresa...**
**Activitat per a tota
la família.**
Aforament limitat !!!
**Lloc assegut per ordre
d'arribada i
no es pot reservar.**

ORGANITZA:

Vocalia de Festes

XXXIII Premis Horta-Guinardó als nostres veïns de Sant Genís, Montbau i Teixonera

El Districte d'Horta-Guinardó ha reconegut els esforços d'un seguit d'associacions veïnals en l'assumpte del cobriment de la Ronda de Dalt. En la línia de *Moviment Veinal*, la XXXIII convocatòria dels Premis ha celebrat la perseverança i fermesa de les entitats de Teixonera, Sant Genís i Montbau que han portat la lluita a la plataforma Decidim Barcelona i al cobriment d'un dels segments del vial. A més del cas concret del cobriment, se'ls reconeix la contribució a la millora de la vida collectiva dels tres barris. El premi es

va entregar el 19 de Novembre en un acte a l'hotel Alimara. Enhonorabona a tots i moltes gràcies per tant de temps que heu dedicat a treballar pel nostre barri.

Fotografies: Districte Horta-Guinardó

Les entitats joves es presenten al Consell de Barri

Les Joventuts Alternatives de Montbau (JAM) i el Col·lectiu Feminista Perifèrikas van presentar-se als assistents del Consell de Barri d'aquesta tardor, celebrat a la Sala Polivalent de Montbau el 23 d'octubre. La JAM, renascuda ara fa un quinquenni, porta organitzant amb èxit concerts en les cites festives de primavera i de Sant Jeroni, així com una activitat estable en un local del carrer Sorolla (debats, cinefòrums, espai d'estudi, etc.).

Per la seva banda, les Perifèrikas, camí dels dos anys organitzades, agrupen dones joves dels barris de Montbau i Sant

Genís i reivindiquen el caràcter perifèric de la condició de dona, jove i de barris lítrofs. Sota el lema “Lindas, libres y lokas” organitzen activitats com ara tallers (d'autodefensa o compreses tèxtils), debats així com els punts d'acollida a dones agreddides en esdeveniments festius.

Ambdós collectius van reivindicar més espais i més grans per les activitats joves, amb participació directa en la gestió i van subratllar que sense un jovent viu i sense una acció de la dona lliure i segura no hi haurà vida de barri en els nostres barris.

Agenda de Nadal

Les activitats ara que s'acaba l'any són les següents:

Trópico de Capricornio

Si voleu fugir del fred, veniu a agafar calidesa amb fados i jazz vocal en l'última sessió del Jazz al Gimnazz de l'any. Preu: 5€. I pel mateix preu i a la mateixa hora, la Big Band de Montbau tocarà en directe els seus temes més ballables a l'Auditori de Calàbria 66!

Divendres 13, a les 22h, a la Sala Polivalent

MontbauMarket

III edició del mercat solidari de joguines i roba d'infant, organitzat per les AMPAs, escoles bressol i escoles del barri i l'AEEF. La recaptació va destinada a La Marató de TV3.

Diumenge 15, a les 11h, a la Sala Polivalent

El poema del Pessebre de Joan Alavedra, un pessebre a l'exili

Conferència d'Enric Benavent, doctor en filosofia i teologia, sobre aquest poema escrit en temps de repressió. 3€.

Dimarts 17 de desembre, a les 17h, a l'Aula d'Extensió Universitària de la Sala Polivalent.

Tió de Nadal

Per participar, cal buscar els tiquets en els comerços del barri.

Dissabte 21, a les 12h, a la Sala Polivalent

Cabaret Senglar coreà

Acabant de tancar les activitats en concret celebrarem una festa coreana. Tallers de llengua, cosmètics i ball Kpop. Estigueu atents!

Dissabte 28, matí i tarda, a la Sala Polivalent

Dues comerciants ben especials

Espectacle itinerant de teatre i màgia.

Dissabte 4 de gener, de 18.30 a 20h, pels comerços del centre del barri

ELABORACIÓ ARTESANA I NATURAL

FORNERS
PASTISSERS
PUIG

Obrador Propi des de 1916

FORN MONTBAU (l'Obrador)
C/ Àngel Marquès 14-18 | 93 428 26 86

FORN JOANIC
C/ Escorial 6 | 93 284 95 71

FORN L'ESPLANADA
Pl/ Esplanada Montbau 1 | 93 427 57 25

FORN VALL D'HEBRON
C/ Ventura Rodríguez 2 | 93 428 19 95

El futuro de la atención a la gente mayor

Neus Moyano

Hablamos con Vicente Botella, presidente de UPIMIR, la Unió de Petites i Mitjanes Residències, que agrupa a un total de 180 empresas entre residencias, centros de día y asistencia domiciliaria. Entre todas tienen 4.200 plazas asistenciales y alrededor de 6.500 trabajadores. A Vicente lo podemos encontrar además como médico en la Fundació Albà. Hace algunos meses presentaron un manifiesto en el Parlament de Catalunya y al conseller Chakir El Homrani, en el que expresaban su preocupación por la situación de este ámbito de atención y por el poco reconocimiento profesional del convenio del sector, que hace que falten profesionales. Reclaman un convenio catalán digno que se vea correspondido en los presupuestos de la Generalitat. Los profesionales de la atención a la gente mayor se sienten olvidados y despreciados por la administración.

Vicente nos manifiesta la gran preocupación del sector por la sostenibilidad del sistema, en un contexto en el que cada vez habrá más gente mayor en situación de dependencia. Es difícil abarcar en esta entrevista la complejidad de la situación. La primera demanda que expresa Vicente es la de respeto y confianza. Respeto a las personas y humanización de la atención a

la gente mayor y a las personas con discapacidades. Respeto y confianza a los profesionales que los cuidan, que sufren hoy en día de unos salarios congelados desde hace más de diez años. Personas que no están bien pagadas, con salarios brutos que no llegan a los 1.000 euros –y que netos llegan a duras penas a los 800 euros–, cuando las condiciones de trabajo son muy duras, ya que tienen que atender a personas muy dependientes y sus horarios incluyen noches, fines de semana y festivos.

Vicente insiste en que el modelo actual no es sostenible, que alguien debería ha-

berse dado cuenta, cuando se aprobó la Ley de Dependencia en 2006, de que no se podría cumplir, y de que tampoco se podrían pagar los costes cada vez más altos simplemente por una cuestión demográfica: cada vez hay más gente mayor.

La consecuencia es que la adscripción al nivel de dependencia 2, que es el que da derecho a la asistencia en una residencia, es más difícil hoy que hace unos años y que las listas de espera son de más de cuatro años, con lo que acceder a una plaza pública en una residencia cuando realmente se necesita es prácticamente imposible. Además, en los últimos años se han incrementado las inspecciones y las multas, pero no se han aumentado los medios. Todo ello redonda en una atención más deshumanizada.

¿Por qué no protestamos ante esta situación, cuando tenemos derecho a asis-

tencia al hacernos mayores, igual que tenemos derecho a una plaza escolar para nuestros hijos?

En pocos días se presentará el tercer manifiesto del sector de atención a la gente mayor de Cataluña. Este sector pide medios, comprensión y confianza.

La solución pasa no solo por dedicar más recursos al sector, sino por cambiar el modelo de asistencia.

Se habla mucho del modelo nórdico de asistencia a gente mayor, en centros pequeños, próximos al barrio, con atención personalizada, un modelo no medicalizado y que no es necesariamente más caro que el nuestro. En definitiva, volver a los orígenes, resume Vicente.

Reclamamos nuestro derecho a una vejez digna, así como que las personas que nos atienden también tengan un trabajo y un salario dignos.

c/ Armonia, 4 · Montbau · Tel. 93 428 22 36

MÚSICA PEL CÀNCER INFANTIL
AFANOC – LA CASA DELS XUKLIS

ANTICIPADA
NOTIKUMI.COM

10€
TAQUILLA
13€

SALA APOLÒ
28.12.2019 - 19:00h

3r ROCK PELS XUKLIS APOLÒ

Rock & Ríos
BAND
TRIBUTO MIGUEL RIOS

ROCK
★ THE ★
NIGHT

JUST CLASSICS ★ 60's 70's 80's

Ríos & Ríopaldi

SALA APOLÒ - CARRER NOU DE LA RAMBLA, 107 - 08004 BCN
METRO: L2 - L3 / BUS DIURN: V11 D20 H14 21 - BUS NOCTURN: N0 N6

Biblioteques
de Barcelona

Ajuntament de
Barcelona

Transports
Metropolitans
de Barcelona

Ressò de Montbau

Revista
independent
d'Horta Guinardó
Número 7
Any 3 Època IV
Desembre 2019

SUMARI

ARQUITECTURA

*Las pelotas de
Porcioletos*

POESIA

*Novela de Sergio
Soler Cases*

HARMONIA

*Gent del barri: el
passejador de gossos*

*Fora de la Maleta:
Caudete de las
Fuentes*

There is no planet B

*Processos
participatius*

*Barcelona: Prou
cotxes?*

URBAN SKETCHING

Bústia oberta

Ressò de Montbau

Revista
independent
d'Horta Guinardó
Número 7
Any 3 Època IV
Desembre 2019

SUMARI

ARQUITECTURA

*Las pelotas de
Porcioletos*

POESIA

*Novela de Sergio
Soler Cases*

HARMONIA

*Gent del barri: el
passejador de gossos*

*Fora de la Maleta:
Caudete de las
Fuentes*

There is no planet B

*Processos
participatius*

*Barcelona: Prou
cotxes?*

URBAN SKETCHING

Bústia oberta

Ressò de Montbau

Revista
independent
d'Horta Guinardó
Número 7
Any 3 Època IV
Desembre 2019

SUMARI

ARQUITECTURA

*Las pelotas de
Porcioletos*

POESIA

*Novela de Sergio
Soler Cases*

HARMONIA

*Gent del barri: el
passejador de gossos*

*Fora de la Maleta:
Caudete de las
Fuentes*

There is no planet B

*Processos
participatius*

*Barcelona: Prou
cotxes?*

URBAN SKETCHING

Bústia oberta

Ressò de Montbau

Revista
independent
d'Horta Guinardó
Número 7
Any 3 Època IV
Desembre 2019

SUMARI

ARQUITECTURA

*Las pelotas de
Porcioletos*

POESIA

*Novela de Sergio
Soler Cases*

HARMONIA

*Gent del barri: el
passejador de gossos*

*Fora de la Maleta:
Caudete de las
Fuentes*

There is no planet B

*Processos
participatius*

*Barcelona: Prou
cotxes?*

URBAN SKETCHING

Bústia oberta

Ressò de Montbau

Revista
independent
d'Horta Guinardó
Número 7
Any 3 Època IV
Desembre 2019

SUMARI

ARQUITECTURA

*Las pelotas de
Porcioletos*

POESIA

*Novela de Sergio
Soler Cases*

HARMONIA

*Gent del barri: el
passejador de gossos*

*Fora de la Maleta:
Caudete de las
Fuentes*

There is no planet B

*Processos
participatius*

*Barcelona: Prou
cotxes?*

URBAN SKETCHING

Bústia oberta

Ressò de Montbau

Revista
independent
d'Horta Guinardó
Número 7
Any 3 Època IV
Desembre 2019

SUMARI

ARQUITECTURA

*Las pelotas de
Porcioletos*

POESIA

*Novela de Sergio
Soler Cases*

HARMONIA

*Gent del barri: el
passejador de gossos*

*Fora de la Maleta:
Caudete de las
Fuentes*

There is no planet B

*Processos
participatius*

*Barcelona: Prou
cotxes?*

URBAN SKETCHING

Bústia oberta

Ressò de Montbau

Revista
independent
d'Horta Guinardó
Número 7
Any 3 Època IV
Desembre 2019

SUMARI

ARQUITECTURA

*Las pelotas de
Porcioletos*

POESIA

*Novela de Sergio
Soler Cases*

HARMONIA

*Gent del barri: el
passejador de gossos*

*Fora de la Maleta:
Caudete de las
Fuentes*

There is no planet B

*Processos
participatius*

*Barcelona: Prou
cotxes?*

URBAN SKETCHING

Bústia oberta

Ressò de Montbau

Revista
independent
d'Horta Guinardó
Número 7
Any 3 Època IV
Desembre 2019

SUMARI

ARQUITECTURA

*Las pelotas de
Porcioletos*

POESIA

*Novela de Sergio
Soler Cases*

HARMONIA

*Gent del barri: el
passejador de gossos*

*Fora de la Maleta:
Caudete de las
Fuentes*

There is no planet B

*Processos
participatius*

*Barcelona: Prou
cotxes?*

URBAN SKETCHING

Bústia oberta

